

Chris Pennings neemt afscheid van basisschool

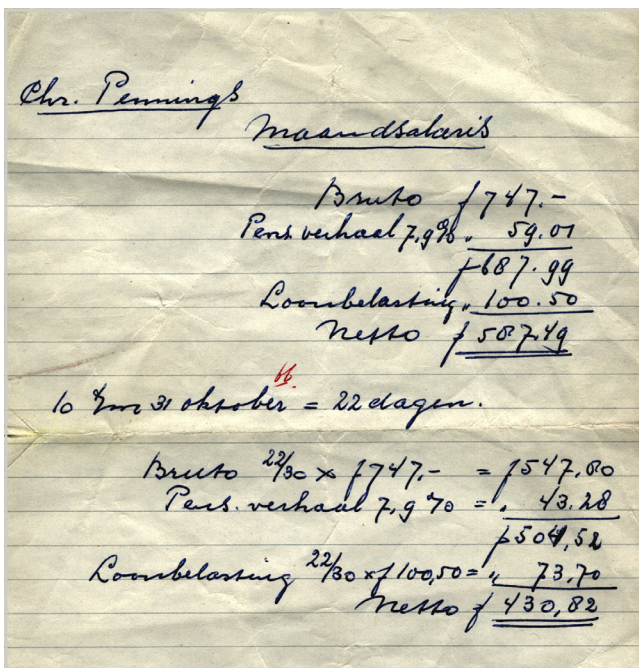
“Het is een mooie tijd geweest!”

Chris Pennings neemt afscheid van basisschool St. Jan Baptist. 31 December is het zover, dan wordt “Mister Chris” 61 jaar en mag hij van zijn welverdiende rust gaan genieten. Hij heeft dan 37 jaar en een paar maanden op dezelfde school les gegeven. En in die 37 jaar heeft hij heel wat Oerse gezichten voorbij zien komen. Vele papa’s en mama’s van de kinderen die hij nú in de klas heeft, hadden vroeger ook al les van “Mister Chris”. Chris Pennings kan blijven vertellen over wat hij al die jaren heeft meegemaakt.

door: Annie van der Velden en Miranda van Vlerken

Op sollicitatiegesprek

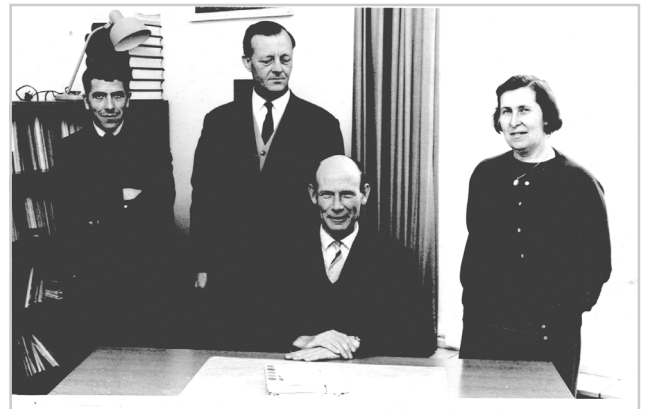
Chris Pennings begint te vertellen: “31 december 1942 ben ik geboren in Eindhoven aan de Aalsterweg. Na school ben ik direct in Militaire Dienst gegaan en toen bleek al dat er een tekort aan onderwijzers was. Ik zag het wel zitten om onderwijzer te worden, maar om eerder uit dienst te mogen (na 12 maanden), moest ik eerst toestemming hebben van de Minister van Defensie. Maar dat was snel geregeld”, vertelt Chris.

Hij deed de 5-jarige opleiding aan de kweekschool op de Hemelrijken in Eindhoven, tegenwoordig PABO genoemd. Na deze opleiding solliciteerde hij bij een school in Nuene en bij de school in Oerle; een dorpje waar hij nog nooit van had gehoord. “In Oerle moest ik op gesprek bij Meester Van Boekel”, gaat Chris verder, “want die was destijds het hoofd van de school. Maar uiteindelijk bepaalde de voorzitter van het schoolbestuur, Pastoor Bles, dat ik mocht komen werken.” Hij kreeg een voorlopige aanstelling van een jaar en z’n eerste salarisvoorstel kreeg hij op een ouderwets blaadje uit een kladblok mee. Chris: “Dat briefje heb ik nog steeds bewaard”. Ik verdiende destijds 750 gulden (bruto) per maand. Dat was heel wat meer dan de 45 gulden die ik in dienst verdiende!

De eerste jaren

10 oktober 1966 begon Chris op de jongensschool aan de Zandoerleseweg. Van de beginjaren kan hij zich de meeste jongens nog goed herinneren (b.v. Theo Peelen, Ruud Binnendijk, Fried van Beers). Het jaar daarop volgend was eigenlijk meteen het moeilijkste jaar in zijn hele loopbaan. Hij vertelt: “Ik kreeg een combinatieklas, klas 3/4 (nu groep 5/6) met, schrik niet, 44 jongens. Leuke jongens, dat wel, maar soms wel wat ruwer en wat wilder. Het hele team van toen bestond uit slechts 4 leraren: Mevrouw Louwers (1e klas), Meester Binnendijk (2e klas), Meester Pennings (klas 3/4) en Meester Van Boekel (klas 5/6 zie foto)”.

Het eerste team van leraren bestaat uit: v.l.n.r. Chris Pennings, Meester Binnendijk, Meester Van Boekel en Mevrouw Louwers.

Gemengd onderwijs

In 1968 verhuist de school naar de Oude Kerkstraat. Daarmee is het gemengd onderwijs een feit. “Gemengde klassen zijn eigenlijk veel leuker”, vertelt Chris. “De sfeer in de klas is veel beter, meisjes zijn gezelliger, ijveriger en netter. Jongens in het algemeen toch wat wilder en ruwer, maar zijn daarentegen opener en meer recht voor zijn raap dan de meeste meiden”.

Chris vertelt tussendoor ook nog een leuke anekdote van een voorval uit 1968. “Frans de Crom komt naar mij toe en zegt: “Mister ik kan morgen niet op school komen, hoor, ik moet morgen naar de begrafenis van mijn opa.” De dag daarna komt Frans weer naar school en Chris Pennings vraagt: “Frans, wáásr was de begrafenis eigenlijk?” Frans antwoordt: “In Made, mister. Niet Made in Engeland, maar in Made in Noord Brabant, mister!”

Kerkelijk gezag

“De school was destijds een verlengstuk van de Katholieke kerk”, gaat Chris verder. De ochtend begon altijd met een gebed. De nonnen, die er nog werkten, waren behoorlijk streng. De Eerste Communie en het Heilig Vormsel werden voorbereid door de leerkracht tijdens de schooluren. Nu is dit voor het grootste deel een buitenschools gebeuren. Hoe belangrijk het geloof was, blijkt wel uit het volgende. Chris had inmiddels zijn vrouw ontmoet en wilde graag met haar trouwen. Maar omdat zijn vrouw niet Katholiek was, moest hij daarvoor, om een vaste aanstelling te krijgen, eerst goedkeuring vragen bij Pastoor Bles. Gelukkig was Pastoor Bles destijds al heel vooruitstrevend en had hij er geen enkel probleem mee dat Chris vast aan de school benoemd werd.

Hechte band

“Als onderwijzer behoorde je vroeger tot de ‘notabelen’ van het dorp”, vervolgt Chris zijn verhaal. “In die tijd van pastoor Bles werd het schoolteam, samen met enkele andere Oerse mensen, verwacht op de nieuwjaarsreceptie die altijd op 1 januari op de pastorie werd gehouden. Dat veranderde toen pastoor Vekemans kwam, die van de nieuwjaarsreceptie een echt dorpsgebeuren maakte in d’Ouw School. Dat was natuurlijk veel gezelliger, je ontmoette er iedereen en er werd meer dan één borrel gedronken. De onderlinge band met de collega’s is altijd heel goed geweest. Vroeger toen we een klein team hadden, kwamen we nog bij elkaar op verjaardagen. Tegenwoordig is dat niet meer. Nu gaan we elk jaar een paar keer met elkaar op stap en dat is ook heel goed voor de onderlinge band.”

Het onderwijs toen en nu

In die jaren was het normaal om in een ‘net pak’ voor de klas te staan. Aangezien Chris dit niet zo geweldig vond, vroeg hij aan Meester Van Boekel of hij vrijetijdskleding aan mocht. Dat mocht gelukkig van Meester Van Boekel, als er maar geen scheuren in zaten. “En vanaf die tijd draag ik eigenlijk altijd spijkerbroeken”, vertelt Chris Pennings. “Maar er is nog veel meer veranderd in de loop der jaren”, zegt Chris. “De ouders van de kinderen toen waren bijna allemaal agrariër of ze werkten bij de K.I. Ze gingen nooit op vakantie. Nu gaan de kinderen zelfs twee of drie keer per jaar op vakantie. In de kindergezichten van nu zie ik de vaders en moeders terug die vroeger bij mij in de klas hebben gezeten, dat is wel leuk”, besluit Chris.

Leukste groep

Groep 6 (vroeger 4e klas) vindt Chris de leukste groep. “De kinderen zijn dan nog redelijk spontaan en onbevagen. Ze vinden nog alles leuk. En het lesprogramma is al gevarieerder. Ik heb nooit lesgegeven aan de kleuters en Groep 3 (vroeger 1e klas). Toen Meester Van Boekel weg ging, ben ik les gaan geven in Groep 8. Vroeger was het traditie dat het hoofd van de school les gaf in die groep en had een ander daar de kans niet toe. Nu echter, is de directeur meer manager van de hele school en staat bijna niet meer voor de klas.”

*Het team van de basisschool schooljaar 2002/2003;
Eerste rij: Pauline van Asten, José Geenen, Julia Herijgers,
Danny Willems, Chris Pennings, Maria de Kort,
Inge van der Hijden, Ans van Alst, Tinus van Rooy;
Tweede rij: Ingrid van Gerven, Lineke Wijman, Hans Manders,
Ingrid Jansen, Jolanda Scheepens, Maria Kelders,
Ellen vd Sanden en Henk de Laat.*

Chris gaat verder: “In totaal heb ik 12 jaar lang groep 8 gehad. Het leuke van de ‘oudste’ groep is, dat zij al kunnen meepraten over actuele dingen en echte discussies kunnen aangaan. Ook zijn zij al heel ver in het leggen van verbanden en daarom zijn vakken als geschiedenis en wereldoriëntatie leuk om te geven. Chris kan veel vertellen, en dat vinden kinderen interessant!

Zoveel te doen!

Eind december heeft Chris Pennings er 37 jaar en een paar maanden opzitten. Hij heeft nooit ergens anders gewerkt en is altijd trouw gebleven aan zijn eerste werkgever; Basisschool St. Jan Baptist. “Ik ben er altijd met veel plezier naar toe gefietst maar ik vind het nu ook niet erg om te stoppen. Het is een mooie tijd geweest, maar ik heb nog zoveel te doen! Ik wil al mijn foto’s en dia’s nog scannen (en in 37 jaar tijd verzamel je een héle, héle hoop foto’s!). Ik ga nog steeds graag tennissen en ik kook ook graag. Dus op de dagen dat mijn vrouw werkt, zorg ik voor het eten. Bovendien gaan we graag kamperen in Zeeland. We staan daar al ruim twintig jaar op dezelfde camping in Zoutelande. Ook daar zie ik nu de kinderen van vroeger terugkomen met hun eigen kinderen en kleinkinderen. De laatste jaren pakken we ook wat tussendoor vakanties naar Kreta of Italië. Ik hoop dat nog lang te kunnen doen.”

Al met al heeft Chris Pennings de komende jaren nog geen tijd om zich te gaan vervelen en hoopt hij zo nu en dan nog eens vrijblijvend een bezoekje te mogen brengen aan “zijn” school!

